

מסכת אהלות

פרק ה

א. תנור נשחט עומד בתוך הבית ועינו קמורה לחוץ, והאֵהילו
עליו קוברי המת, בית שמאי אומרים, הכל טמא. ובית הלל
אומרים, התנור טמא והבית טהור. רבי עקיבא אומר, אף התנור
טהור:

ב. ארבה שפין הבית לעליה, וקדורה נתונה עליה ונקובה בכוֹנס
משקה, בית שמאי אומרים, הכל טמא. ובית הלל אומרים, הקדורה
טמאה, ועליה טהורה. רבי עקיבא אומר, אף הקדורה טהורה:

ג. היתה שלמה, בית הלל אומרים, מצלת על הכל. בית שמאי
אומרים, אינה מצלת אלא על האכלים ועל המשקים ועל כלי חרס.
תזרו בית הלל להורות כדברי בית שמאי:

ד. לגין נשחט מלא משקין טהורין, הלגין טמא טמאת שבועה,
והמשקין טהורין. ואם פנו בכלי אחר, טמאין. האשה נשחט לשה

בְּעֶרְכָּהּ, הָאִשָּׁה וְהָעֶרְכָּה טִמְאִים טִמְאַת שְׁבָעָה, וְהִבְצִק טָהוֹר. וְאִם פָּנָתוֹ לְכָלִי אַחֵר, טִמָּא. תָּזְרוּ בֵּית הַלֵּל לְהוֹרוֹת כְּדַבְּרֵי בֵּית שְׁמָאִי:

ה. הָיוּ כָּלִי גָּלְלִים, כָּלִי אֲבָנִים, כָּלִי אֲדָמָה, הַכֹּל טָהוֹר. הָיָה כָּלִי טָהוֹר לִקְדָּשׁ וְלַחֲטָאֹת, הַכֹּל טָהוֹר, שֶׁהַכֹּל נֶאֱמָנִין עַל הַחֲטָאֹת, מִפְּנֵי שֶׁהַכֹּלִים טָהוֹרִין וְכָלִי חֶרֶס טָהוֹרִין וּמִצִּילִין עִם דְּפָנוֹת אֱהָלִים:

ו. כִּי־צִד. הַבּוֹר וְהַדּוֹת שְׁבִיבִית, וְכַפִּישָׁה נְתוּנָה עָלָיו, טָהוֹר. אִם הָיְתָה בְּאֵר חֲלָקָה, אוֹ כְּנֶרֶת פְּחוּתָהּ, וְכַפִּישָׁה נְתוּנָה עָלֶיהָ, טִמָּא. אִם הָיָה גֶסֶר חֲלָק, אוֹ סְרִידָה שְׁאִין לָהּ גִּפְתִּים, טָהוֹר, שְׁאִין הַכֹּלִים מִצִּילִים עִם דְּפָנוֹת אֱהָלִים עַד שִׁיְהִי לָהֶן דְּפָנוֹת. וְכַמָּה תִּהְיֶה הַדְּפֹן, טֶפַח. הָיָה לָהּ חֲצִי טֶפַח מִכָּאן וְחֲצִי טֶפַח מִכָּאן, אֵינָה דְּפֹן, עַד שִׁיְהִי לָהּ טֶפַח מִמָּקוֹם אֶחָד:

ז. כְּנִשִּׁים שֶׁמִּצִּילִין מִבְּפָנִים, כֹּךְ מִצִּילִין מִבְּחוּץ. כִּי־צִד, כַּפִּישָׁה שֶׁהִיא נְתוּנָה עַל הַיְתָדוֹת מִבְּחוּץ, טִמְאַה תַּחְתִּיָּה, כֹּלִים שְׁבִיבִישָׁה טָהוֹרִים. אִם הָיָה כֶּתֶל חָצֵר אוֹ כֶּתֶל גִּנָּה, אֵינּוּ מִצִּיל. קוֹרָה שֶׁהִיְתָה נְתוּנָה מִכֶּתֶל לְכֶתֶל וּקְדָרָה תְּלוּיָה בָּהּ, טִמְאַה תַּחְתִּיָּה, כֹּלִים שְׁבִיבִישָׁה, רַבִּי עֲקִיבָא מְטַהֵר, וְחַכָּמִים מְטַמְּאִין:

